

SÖYLEM İZLEME VE NİTEL BELGE ANALİZİ

TRACKING DISCOURSE AND QUALITATIVE DOCUMENT ANALYSIS

David L. ALTHEIDEⁱⁱ, Çiğdem MANAP (Çevirmen)¹

Özet

Yeni bilgi tabanları, gazeteler ve dergiler gibi kamuya açık belgeleri kullanarak içerik analizini geliştirmek ve kültürel değişimleri haritalamak isteyen araştırmacılar için yeni meydan okumalar ve fırsatlar sunmaktadır. Çalışmada nitel medya analizi, araştırma sorularının yorumlayıcı ve tematik analize izin veren bir araştırma tasarımına nasıl dönüştürülebileceğini göstermek ve zaman içinde, medya genelinde ve konular arasında eğilimler ve vurgular hakkında nicel bilgi sağlamak için 'söylem izleme' ile birleştirilmektedir. 'Korku söylemi' üzerine devam eden bir projeden elde edilen materyaller, büyük Amerikan gazetelerinde suç, korku ve kurban kavramlarını daha yaygın kullanma yönünde bir eğilim olduğunu göstermektedir. Makalede yöntemin kültürel çalışmalar araştırmacıları için olası kullanımı tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Söylem izleme, nitel belge analizi, medya, söylem analizi, korku söylemi.

Gönderim Tarihi/Submitted	: 20.03.2024
Kabul Tarihi/Accepted	: 28.05.2024
Sorumlu Çevirmen/Corresponding Translator	: Çiğdem MANAP
E-posta / E-mail	: cigdemmanap@yahoo.com
Atıf / To Cite:	: Altheide, D.L. (2024). Söylem izleme ve Nitel Belge Analizi (Ç. Manap, Çev.). <i>ViraVerita E-Dergi</i> , 10(19), 143-161.

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Sosyoloji Bölümü (ORCID: 0000-0003-0045-8284).

Abstract

New information bases pose challenges and opportunities for researchers seeking to enhance content analysis and chart cultural shifts using public documents such as newspapers and magazines. A qualitative approach to media analysis is combined with a specific application, 'tracking discourse,' to demonstrate how research questions can be transformed into a research design that permits rich textual interpretive and thematic analysis, as well as provides quantitative information about trends and emphases over time, across media, and topics. Materials from an ongoing project on the 'discourse of fear' illustrate a shift in major American newspapers' coverage toward more extensive use of crime, fear, and victim. Implications for cultural researchers are discussed

Keywords: Tracking discourse, qualitative document analysis, media, discourse analysis, discourse of fear.

Söylem İzleme ve Nitel Belge Analizi

GİRİŞ

Sosyal bilimler öğrencileri veri toplamak için pek çok teknik kullanmaktadır. Medyanın 'içeriğin' organize edilmesi, ifade edilmesi ve anlamı ile ilişkili olduğu uzun zamandır biliniyor olsa da çok az kültür analisti bu ilişkiyi onlarca yıllık araştırmalara rehberlik eden genel bir iletişim teorisine dahil etmiştir (Couch, 1984; Innis, 1951; McLuhan, 1960; McLuhan ve Fiore, 1967). Bu çalışma, kültürel değişimleri incelemek, zaman içinde ve konular arasında 'söylemi izlemek' için elektronik veri tabanlarını kullanmaya yönelik bir yaklaşım sunmaktadır. Medya mantığını (Altheide ve Snow, 1991) ve formatını içeriğe bağlamak için kavramsal bir temel sunulacaktır. Sembollerin yaygın olduğu durumlarda bu sembollerin sonraki anlam yapılandırması için çerçevelere ve söyleme hem yansıdığı hem de katkıda bulunduğu tartışılacaktır. Bunu nitel belge analizi, 'söylem izleme' tartışması ve devam etmekte olan bir korku söylemi çalışmasından bazı örnekler izleyecektir.

Kültürel analiz yöntemleri genellikle belli türdeki belgelere dayanır ve çoğu yaklaşımda basılı materyaller kullanılır. Dijital medyanın ve özellikle Lexis/Nexis gibi çok büyük bilgi tabanlarının gelişimi, eski teknolojiyle cevaplanması hatta hayal edilmesi zor araştırma sorularının peşine düşmek için fırsatlar yaratmaktadır. Bununla birlikte soruları çerçevelemek için gerekli olan yeni metodolojik ve kavramsal tasarımlar yerine 'veri geliştirme' çalışmaları öne çıkmıştır. Örneğin, bu yeni gelişmeler hem nicel hem de nitel verileri bir araya getiren, değişim zamanını incelerken aynı zamanda derinlemesine ve yorumlayıcı anlatı analizini takip eden araştırma tasarımlarına uygundur. Buradaki zorluk, araştırmacılar ve bilimsel topluluklar için yeni paradigmlar oluşturma konusunda bir meydan okuma yaratan bu gelişmeleri bir dizi sorunun çözülmesine yardımcı olacak ve önemli araştırmalar sağlayabilecek fırsatlar olarak görmektir.

Kitle İletişim Araçları ve Sosyal Tanımlar

Kitle iletişim araçları ve popüler kültür, etkili sembolik çevremizin çok önemli bir parçasıdır. Popüler kültür, yalnızca belirli konularda ne 'bildiğimiz' ve 'hissettiğimiz'i değil, aynı zamanda

'bilme', 'hissetme' ve 'dahil olma'nın neye benzediğini de tanımlayan en yaygın kültürel faktörlerden biridir. Neyse ki son birkaç yıldır daha fazla araştırmacı kültürün şekillendirilmesi, iletişim biçimleri, yüksek mevkilerde ve gündelik yaşamda sıradan konuların yanı sıra politik konuların ve pratik meselelerin formüle edilmesi de dahil olmak üzere, bireylerin sosyal gerçeklik hakkındaki tanımlarını ve bakış açılarını etkilemede kitle iletişim araçlarının ve popüler kültürün rolüne odaklanmıştır (Altheide, 1985, 1994; Best, 1995; Cerulo, 1998; Couch, 1984; Crane, 1992; Ericson v.d., 1991; Ferraro, 1995; Ferrell ve Sanders, 1995; Gerbner ve Gross, 1976; Glassner, 1999; Meyrowitz, 1985; Snow, 1983). Örneğin, popüler kültür, özellikle de televizyon haber bültenleri, suç ve tehlike haberlerini %600'den fazla artırırken, izleyicilerin büyük bir tehlike altında olduklarına ve çağdaş yaşamın çok güvensiz olduğuna inanmaları tesadüf değildir (Westfeldt, 1998). Bu iki 'olgu' dizisi nasıl bir araya getirilir? Örneğin vatandaşların yabancılarla konuşma konusundaki isteksizliğiyle ilgili haber içerikleri ve duvarlarla çevrili ve 'kapalı' topluluklara geçişin hızlanması arasında bağlantı kuran kavramsal köprü nedir? Bu duruma katkıda bulunan şeyin, korku ve tehlikeyle ilgili günlük söylemin bir özelliği olarak deneyimin sunulma, çerçevelenme ve temalaştırılma şekli olduğunu ve aynı zamanda bu tür konuları -ve korku söylemini- haberler için daha da popüler hale getirdiğini öne sürüyorum. Bu konuya aşağıda değinilecektir.

Kültür ve sosyal değişim üzerine çalışan öğrencilerin pek çoğu kitle iletişim araçlarının öneminden şüphe duymasa da bir yandan mesajların organizasyonu, inşası ve iletilmesi diğer yandan hangi mesajların hedef kitleye 'ulaştığı' ve ardından onları 'etkilediği' süreçlerle ilgili çok fazla karmaşık metodolojik sorun vardır (DeFleur ve Ball-Rokeach, 1982; McQuail, 1969). Bu çalışmada medyanın bireyler üzerindeki etkileriyle ilgilenilmeye devam edilse de medya etkilerini incelemedeki temel araştırma yaklaşımı, medya perspektiflerinin veya 'medya mantığının' sosyal çizgiler, sosyal ekoloji ve kültürel kimlikler dahil olmak üzere sosyal davranışı nasıl etkilediğini belirlemek ve izlemektir. Kitle iletişim araçlarının biçim ve içeriği günlük hayatın bir parçası olduğunda ve benliğin, diğerlerinin ve toplumsal sorunların toplumsal tanımlarına katkıda bulunduğunda, teorik sınırlar aşılar.

Toplumsal yaşamda kitle iletişim araçlarının incelenmesine yönelik yaklaşımım sembolik etkileşimcilik, yapısalcılık ve kültürel çalışmalar gibi çeşitli teorik perspektifleri içermektedir. Sembolik etkileşim, herhangi bir mesajın etkisinin bireyin (actor) durumu tanımlamasına yaptığı katkı olduğunu öne sürer. Bu görüşe göre, herhangi bir metnin nihai anlamı, bireyin haber

bültenleri gibi kültürel materyalleri yorumlamasına bağlıdır (Crane, 1992; Snow, 1983; Maines ve Couch, 1988). Dahası, toplumsal tanımların süreci ve sonuçları, 'yüz yüze' etkileşimin çok ötesine geçerek, günlük kararların verildiği anlam bağlamlarını şekillendiren büyük kararların verildiği alanları da kapsar. Hall'ın (1997: 405) "meta-güç" kavramı bu görüşü desteklemektedir: "Meta-güç, aktörlerin oynadığı oyunun türünü değiştirmeyi ifade eder; etkileşimi yöneten koşulların kaynak dağılımını değiştirmeyi ifade eder". Haberleri domine eden popüler kültür ve eğlence formatı, deneyimler, olaylar, sorunlar ve meseleler için değişen kültürel referans çerçevelerine katkıda bulunur. Çoğu zaman gerçekliğin üretimine ilişkin Marksist görüşten yararlanan kültürel araştırmalar, medya yöneticilerinin çıkarları, bakış açıları ve hizmet ettikleri çıkarlar da dahil olmak üzere, statükonun sürdürülmesinde -çoğu zaman izleyicilerin günlük yaşam deneyimleriyle çelişen- kitle iletişim aracılı mesajların temel rolüne dikkat çeker (Hall, 1977; Kellner, 1995; Kidd-Hewitt and Osborne, 1995). Yapısalcılık, mesajların kültürel bağlamlarını vurgulayarak en anlamlı iletişimin sembolik bir gösteren ile onun göndergesi veya gösterilen arasındaki derin ve doğal kabul edilen anlamlar ve ilişkilerle yankılandığını öne sürer (Eco, 1979; Fiske ve Hartley, 1987; Manning ve Cullum-Swan, 1994).

Araştırma ve bilimin de dahil olduğu gündelik hayatın çeşitli tarihsel, sosyal, kültürel ve teknolojik bağlamlarda ortaya çıkması kültürel çalışmalar öğrencileri için olağan bir durumdur. Kitle iletişim kuramlarının ve kitle iletişimin toplumsal hayat üzerindeki etkilerini inceleme yöntemleri, bilgi kaynakları ve analiz biçimleriyle ilgili karmaşık ve çoğu zaman açıkça dile getirilmeyen varsayımlarla kuşatılmıştır. Sembolik etkileşim, yapısalcılık, kültürel çalışmalar ve postyapısalcılık savunucuları, sosyal etkileşimin kökeni, doğası ve sonuçlarına ilişkin tartışmalarda, ürünlerden bilgi teknolojilerine, sloganlardan siyasi kinaye ve sosyal meselelere kadar kitle iletişim araçları dolayimli sembollerin içinde yüzmektedir. Başka bir deyişle, ne bildiğimiz ve nasıl bildiğimiz düşünömseldir. Nitel belge analizini ve söylem izleme yaklaşımını tartışmadan önce 'iletişim ekolojisi' hakkında kısa bir bilgilendirme gerekmektedir.

Nitel Araştırma ve İletişim Ekolojisi

Tüm araştırma yöntemleri, altta yatan bir sosyal düzen teorisinin ve bir iletişim ve sosyal etkileşim teorisinin olduğunu farzeder (Cicourel, 1964). Toplum bilgi teknolojisine ve onun çeşitli iletişim biçimlerine alışmıştır ve artık bu teknolojileri doğal karşılamaktadır. Tıpkı yüksek irtifa dağ tırmanışında olduğu gibi yeni bir ortamdaki insanların farklı şekilde nefes almayı

'öğrenmesi' ve kısa sürede bunu rutin bir şekilde yapması gibi, postmodern medya kullanıcıları da yeni bilgi teknolojileri ve iletişim formatlarına nasıl uyum sağlayacaklarını 'öğrenirler' ve kısa süre sonra bunları hafife almaya başlarlar. Asıl zorluk, iletişim araştırmacılarının da bu formatlara uyum sağlamasıdır.

Bir duyarlılaştırıcı kavram (sensitizing concept) (Blumer, 1969) olarak, 'iletişim ekolojisi' kavramı, sosyal faaliyetlerin bilgi teknolojisiyle nasıl birleştirildiğini kavramaya yardımcı olmakta ve iletişim çerçevelerinin sosyal katılımı nasıl bilgilendirebileceğini yeniden kavramsallaştırmak için bir perspektif sunmaktadır (Altheide, 1995). Makalenin odak noktası, çağdaş toplumdaki arabuluculuğun biçimi hakkında daha fazla bilgi edinmek için bir perspektif ifade etmektir.

Çalışmada Ong (1982) ve McLuhan (1962) tarafından betimlenen anlam sürecinin 'mesajlaşma' bileşeni daha az vurgulanmakta ve etkili çevremizin daha önemli bir parçası haline gelen teknolojiyle donatılmış iletişimin mantığına ve ilkelerine değinilmektedir. Sosyal etkinliklerin ortaya çıkmasında kültürel bağlamın önemine dikkat ederek (Foucault, 1977), iletişim ve sosyal etkileşimin bilgi teknolojisi, mantık ve formatlar tarafından nasıl şekillendirildiği ve gündelik hayatta nasıl yer aldığına odaklanılmaktadır (Certeau, 1984).

İletişim ekolojisi bağlam içindeki iletişim sürecini ifade eder. İletişim ekolojisinin üç boyutu vardır: (1) bilgi teknolojisi; (2) iletişim formatı; (3) sosyal etkinlik. İletişim ekolojisi, "insanların tanımladığı ve deneyimlendiği şekliyle sosyal ve fiziksel çevreye atıfta bulunarak" etkili çevrelerimizi aydınlatılabilir (Pfuhl ve Henry, 1993, s.53). O halde esasen iletişim ekolojisi, sosyal etkinliklerin nasıl organize edildiğini ve sosyal düzen üzerindeki etkilerini anlamamıza yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Bilgi teknolojisi ve iletişimdeki köklü değişiklikler karşısında çok az rutin faaliyet değişmeden kalır. Kısmen çok sayıda 'bilgi teknolojisinin' ortaya çıkması ve kullanılması nedeniyle, günümüzde çok sayıda insan faaliyetinin bu teknolojilerin mantığını içermesi veya bu faaliyetlere bu teknolojilerin mantığının aracılık etmesi giderek yaygınlaşmaktadır. İletişim ekolojisinin unsurları, aynı şeyi yapmanın alternatif veya 'daha hızlı' bir yolunu sunan işlevsel benzerlerinden daha fazlasını yaparlar; belirli 'eski' eylem biçimlerini gerçekleştirmeye yeni boyutlar eklerken dikkate alınması gereken farklı durumlara bağlı gerekliliklere de katkıda bulunurlar.

Nitel Medya Analizi

Nitel belge analizi iki veya daha fazla değişken arasındaki sadece nicelik veya sayısal ilişkilere bakmaktan ziyade, altta yatan anlamların, örüntülerin ve süreçlerin araştırılması dahil olmak

üzere keşif ve tanımlamaya odaklanması bakımından diğer nitel metodolojilere benzer (Altheide, 1996; Berger, 1982). Tüm araştırmalar gibi yorumlayıcıdır ancak ampirik kalır, yani belirli anlamların ve vurguların örnekleri belirlenebilir ve kanıtlanmak üzere saklanabilir. Araştırmanın birincil hedefi daha geniş bir popülasyona genelleme olmasa da uygun örnekleme stratejileri kullanılırsa araştırmanın sonraki bir aşamasında genelleme yapılabilir.

Bu yaklaşım, sosyal yaşamda önemli olanın aslında belirli bir medya içeriği olmadığını, önemli olanın örneğin gençlerin televizyonda şiddet eylemlerini kaç kez izlediği olduğunu varsayar. Haber çalışanlarının süreçlerine, uygulamalarına ve bakış açılarına odaklanmak, organize bir üretim sürecinin haber raporlarını ve diğer eğlence odaklı programları nasıl şekillendirdiğini açıklığa kavuşturur (Altheide, 1976; Fishman, 1980; Fishman ve Cavender, 1998; Ericson vd., 1987, 1989; Gitlin, 1980). Bu eylemlerin anlamlarına ve gündelik konuşma ve etkileşimde nasıl çerçevelendiklerine daha fazla önem verilmektedir. Bunlar eğlence formatları da dahil olmak üzere medya mantığı tarafından çerçevelenir veya 'ortaya konur.' Örneğin, Gerbner ve diğerlerinin (Gerbner ve Gross, 1976; Gerbner vd., 1978) önemli çalışmalarına karşın, sosyal açıdan önemli olan kendi başına bir şiddet eylemi değil, daha ziyade, 'adaleti sağlamak için kötü adamlar iyi adamlar tarafından vurulur' örneğinde olduğu gibi, bu eylemin bir davranış biçimi veya eğlence vurgusunun bir parçası olarak bir senaryoyla nasıl bağlantılı olduğudur. Veya şiddet kullanımının bir şekilde cesaret, kurnazlık, beceri ve tabii ki seksle nasıl ilişkilendirildiğidir. O halde amaç davranış ve olayların bağlama nasıl yerleştirildiğini ve hangi temaların, çerçevelerin ve söylemin sunulduğunu sorgulamaktır.

Nitel medya analizi medya mantığının iptidai unsurları olarak formatların, çerçevelerin, temanın ve söylemin açıklanmasıyla başlar (Altheide, 1985, 1995; Altheide ve Snow, 1979; Best, 1999, 1995; Ericson v.d., 1991; Iyengar ve Kinder, 1987; Meyrowitz, 1985; Snow, 1983). İletişim ve 'medya formatları' önümüzde ne olduğunun genel bir tanımını veren çeşitli çerçeveleri farketmemizi sağlar. 'Medya mantığının' bir özelliği olarak formatlar zamanın (zamansal akış, ritim), mekânın (yer ve görsel düzenleme) ve deneyim tarzının (stil) temel organizasyonu ve varsayımlarıyla ilgilidir (Snow, 1983). Örneğin, haber kuruluşları tarafından 'korku söyleminin' nasıl inşa edildiğini incelerken, korku kelimesinin işaret ettiği söylemsel örüntüden ziyade, korku gibi belirli kelimelerle ilgileniyorum. Bu yaklaşım esasen olayların ve konuların nasıl paklendiğini ve mesajları farklı şekillerde yorumlayabilecek izleyicilere nasıl sunulduğunu sormaktadır.

Bir resmi duvardan ayıran sınır gibi, çerçeveler de neyin alakalı neyin alakasız olduğunu belirler (Epstein, 1973; Altheide, 1976; Fishman, 1980; Zhondang ve Kosicki, 1993; Berg, 1989). Yasadışı uyuşturucu kullanımı, bir 'ceza hukuku sorunu' yerine 'halk sağlığı sorunu' olarak çerçevelenebilir. Bunlar, sorunu tartışmanın yolunu ve bunu takip edecek söylem türünü içeren iki farklı çerçevedir. Temalar, temel olarak, izleyicilerin 'tanıyabilecekleri', 'muhtemelen daha önce duydukları' 'bir hikâye anlatmak' için ve dahası, buna bağlanabilecek kaynaklardan spesifik bilgiler almak için az zamanı olan gazeteciler tarafından kullanılan bir formata bağlıdır (Iyengar, 1991).

Diğer çalışmalarda belirtildiği gibi (Altheide, 1996), nitel belge analizi kategorik kodlamayı yani bir dizi ögeyi gözden geçirerek ilgili terimlerin ve konuların belirlenmesini ve elektronik bilgi tabanlarından belgelerin teorik örnekleme yapılımasını, daha sistematik analiz için bir protokol geliştirilmesini içerir; ardından temaları, çerçeveleri ve söylemi netleştirmek için benzerlikler ve farklılıklar değerlendirilir. Temel adımlar şöyledir:

- Araştırılacak belirli bir sorun bulmak.
- Bilgi kaynağının süreç ve bağlamına aşina olmak (örneğin gazetelerin, televizyon kanallarının etnografik çalışmaları). Muhtemel bilgi kaynaklarını (belki de belgeleri) keşfetmek.
- Özellikle formata dikkat ederek, ilgili belgelerin birkaç (6-10 arası) örneğine aşina olmak. Makale gibi bir analiz birimi seçmek (bu değişebilir).
- Veri toplamaya rehberlik etmek ve bir protokol (veri toplama sayfası) taslağı hazırlamak için çeşitli öğeleri veya kategorileri (değişkenleri) listelemek.
- Çeşitli belgelerden veri toplayarak protokolü test etmek.
- Protokolü gözden geçirmek ve protokolü geliştirmek için çeşitli vakalar seçmek.

Sözcükler, söylem pratiklerini yönlendiren sembolik çerçeveler haline geldiklerinde güçlüdürler. Bu sorulara yaklaşmanın bir yolu, 'söylem izleme' veya belirli konuları, kelimeleri, temaları ve çerçeveleri belirli bir süre boyunca, farklı konularda ve farklı haber kaynaklarında takip etmektir. Ericson ve arkadaşlarının (1989, s.15) belirttiği gibi, "haberlerin söylemi, toplumun kendini tanımasının önemli araçlarından biridir. Gazetecilerin dünyayı anlamlandırma yöntemlerini incelemek, toplumu anlamının önemli bir yoludur". Söylem izleme uzun bir periyotta çeşitli kategorilerdeki frekansları not edilirken, içerik analizine bilgisayar teknolojisi yoluyla erişilebilen NEXIS gibi yeni bilgi tabanlarına etnografik bir yaklaşım uygulayan nitel bir belge analizi tekniğidir (Altheide, 1996; Grimshaw ve Burke, 1994; van Dijk, 1988).

Söylem İzleme

Söylem izleme nitel belge analizinin bir uygulamasıdır. On iki adımdan oluşan söylem izleme bir protokol taslağı oluşturmadan önce ilgili belgelere aşina olmayı gerektirir; ardından konu ve temalar önerirken formatlara ve vurgulara aşina olmak için ek belgelerle güvenilirliği ve geçerliliği kontrol edilir. İlk açık kodlama (manifest coding), zaman içinde ve konular arasında kapsam ve vurgudaki değişiklikleri izlemek için ortaya çıkan kodlamayı ve teorik örnekleme içerir. Örneğin, aşağıda tartışılacak olan 'korku' çalışmasında korkunun tarihi, yeri, yazarı, formatı, konusu, kaynakları, teması, vurgusu ve dilbilgisi (isim, fiil, zarf olarak) hakkında veri elde etmek için bir protokol oluşturulmuştur. Materyaller toplandıktan sonra bir bilgi tabanına yerleştirilmiş; Word 7 ve NUD*IST aracılığıyla nitel olarak ve Excel aracılığıyla nicel olarak analiz edilmiştir.

Boole araması (örneğin, 'suçla ilgili 10 kelime içinde korku') kullanılarak belgeler bulunabilir, analiz edilebilir, arama terimleri ayarlanabilir ve rastgele veya 'teorik örnekler' için ek aramalar yapılabilir (örneğin, '1998'de Columbine Lisesi'ndeki silahlı saldırıdan önce okullardaki 10 kelimelik korku'). Veri toplama ve analizi, diğer yöntemlerden daha uzun sürebilir çünkü teknoloji muazzam miktarda malzemeye, karşılaştırmalı araştırmaya ve kavramsal iyileştirmeye anında erişime izin vermektedir. Çok sayıda belge keşfedilebilir ve materyallere 'doğal deney' araştırma tasarımları uygulanabilir ve aynı zamanda tek tek belgeler nitel olarak analiz edilebilir.

O halde genel olarak 'pratik kurallar' oldukça basittir. Bir projeye birkaç kategoriyle başlayıp diğer belgeleri incelerken diğer kategoriler eklenebilir. Protokoldeki hiçbir madde 'tek başına' olmamalı veya sırf cevaplar 'ilginç' olacağı için protokole dahil edilmemelidir. Protokoller bir etkinliğin zamanı, yeri ve tarzı gibi sosyal eylemin yönleriyle ilgili öğeleri içermelidir. Amaç sayısal veya harf kodlarının yanı sıra açıklamaları da içerebilen bir protokol oluşturmaktır. Genellikle en faydalı materyaller açıklamalardan hatta belgeden yapılan alıntılardan gelir. Aksiyonun 'dramaturjik karakterini' yakalayacak kategorileri dahil edilmelidir. Farklı bir ifadeyle ne/nasıl yapılıyor, nerede ve ne zaman yapılmış, kim tarafından, hangi gerekçeyle yapılmış ve herhangi bir saik var mıydı? Son olarak, bu vakanın diğer vakalarla benzerlik ve farklılıklarına dair araştırma notlarına ve yorumlara protokolde bir yer sağlamak yararlı olacaktır.

Kısaca nitel medya analizi şunları içerir:

- Kolayca erişilebilen kapsamlı bir bilgi tabanı,

- Karşılaştırmalı arama için bir gerekçe,
- Değişiklikleri ve eğilimleri sıralama,
- Düz anlam ve anlam kaymalarının incelenmesi,
- Kelimeleri anlamlı kalıplar ve temalar halinde birleştirmek,
- Kalıpları diğer kitle iletişim araçlarına ve popüler kültüre yaymak.

Korku Söyleminin İzini Sürmek

Bu noktalardan birkaçı, yaygın iletişim, sembolik farkındalık, tehlike ve riskin etkili çevrenin temel özelliği olduğu beklentisi olarak tanımlanabilecek korku söyleminin izini sürmeye yönelik devam eden bir projeden bazı materyallerle örneklenebilir. Araştırmacılar onlarca yıldır bu tür kaygıların kitle iletişim araçlarının eğlence kadar haber kapsamıyla da bağlantılı olduğunu tartışmışlardır (Comstock, 1980; MacKuen ve Coombs, 1981; Surette, 1998). Çok sayıda araştırma ve teori, haber medyasının kamu gündemine, resmi ve siyasi retoriğe, sosyal sorunlara ilişkin kamuoyu algılarına ve tercihlere katkıda bulunduğunu göstermektedir (Graber, 1984; Shaw ve McGombs, 1977). Pek çok insan için genel olarak kitle iletişim araçları ve özel olarak da haber medyası, dünyaya açılan bir 'pencere'dir. Araştırmacılar bu ilişkinin doğası konusunda hemfikir olmasalar da halkın konu ve sorunları nasıl gördüğü kitle iletişim araçlarıyla ilişkilidir. Bu durum özellikle korku, eğlence medyasının yanı sıra haber bültenlerinin temel malzemesi haline gelen suç, şiddet, uyuşturucu ve çeteler gibi popüler konularla ilişkilendirildiğinde belirginleşir. İzleyicilerin 'suç sorunu' olarak algıladıkları şey, popüler kültürün bir özelliği ve bir iletişim ekolojisidir (Bailey ve Hale, 1998; Ferrell ve Sanders, 1995). Bu nedenle sosyal yaşamın vatandaşların çoğunluğu için çok daha güvenli ve sağlıklı olduğuna dair çok sayıda kanıt olmasına rağmen çok sayıda araştırma Amerikalıların kendi güvenlikleriyle ilgili endişelerini daha çok dile getirdiklerini belgelemektedir (Furedi, 1997; Glassner, 1999).

Korkunun zaman içinde farklı konularla nasıl ilişkilendirildiğinin haritasını çıkarmak, kitle iletişim araçlarının ve popüler kültürün halkın tehlike ve risk algılarını nasıl etkilediğini netleştirebilir. Kitle iletişim araçları, vatandaşlara suç ve korku hakkında birçok kültürel deneyim sunmaktadır. Korkuyla ilgili haberlerin pek çoğu çocuklara ilişkindir. Haber medyasının çocuklarla ilgili korkuya yaptığı vurgu, Warr ve diğerlerinin (1992) 'üçüncü şahıs' ya da 'özgeci korku'nun -sevdiğiniz ve bakımını sağlamakla sorumlu olduğunuz kişiler için duyduğunuz endişe- önemi üzerine yaptıkları çalışmalarla tutarlıdır. Warr (1992), evlerde en yaygın korku

nesnesinin çocuklar olduğunu bulmuştur. Bu endişe çoğunlukla suç ve uyuşturucu konularından üretilmektedir.

Araştırmada kullanılan yöntem zaman içinde ve farklı konular arasında içerik ve temaları incelemek için tasarlanmıştır. Bu tanım birkaç yıllık bir araştırma sonucunda ortaya çıkmış olsa da yaklaşım, proje boyunca çok benzer kalmıştır: Korku gibi belirli sözcükleri aramak ve manşetler de dahil olmak üzere gazetenin çeşitli bölümlerinde çağrışımını ve yakınlığını (örneğin '5 suç sözcüğü içinde' veya 'uyuşturucuyla ilgili 10 sözcük içinde') incelemek. Bu aramalar zaman içinde, çeşitli haber platformlarında ve farklı konularda yapılabilir. Yukarıda tartışılan protokol kullanılarak bir makale örnekleminin nicel analiz raporlarının yanı sıra nitel analizi için de temel verilerine ulaşılır.

Bu projenin veri tabanı olan Nexis, aralarında Arizona Republic, Los Angeles Times, New York Times, Kansas City Star, San Francisco Chronicle, Chicago Tribune ve bazı ABC TV haber yayınlarının da bulunduğu birçok büyük ABD gazetesinin 1987- 1996 yılları arasındaki haber raporlarını içermektedir (Altheide, 1997; Altheide ve Michalowski, 1999).

Bugüne kadar birçok önemli bulgu elde edilmiştir. İlk olarak, birkaç istisna dışında, bu süre zarfında gazetelerin tüm bölümlerinde, manşetlerde ve 'hikâyenin gövdesinde' korku kullanımının ikiye veya üçe katlandığı görülmüştür. İkincisi, incelenen tüm gazetelerde korku kullanımının 1992-1994 yılları arasında zirve yaptığı ve sonrasında 1996 yılına kadar azaldığı söylenebilir. Üçüncüsü, manşetlerde korkunun kullanımında ve onun belirli konularla (suç, şiddet, uyuşturucu ve çocuklar gibi) değişen ilişkisinde sayısız değişiklikler bulunmuş, bunun yanı sıra bu kapsamın doğasındaki ana tematik değişikliklerin niteliksel bir analizi raporlanmıştır. Dördüncüsü, 'korku' 1990'larda fiil ve sıfat olarak daha yaygın olarak kullanılmaktadır.

Birkaç birlikte kullanım özellikle dikkate değerdir. Korku kelimesini içeren başlıklar genellikle çocuklar, toplum, okullar ve polisle ilişkilendirilmektedir. Sık rastlanan birlikte kullanımlar konu olarak bu kelimelerin değişen anlamlarıyla, belirli türden sorunlarla, sorunların kaynağı ve belki de daha da önemlisi, önerilen çözümlerle ilgili ilgilidir.

Suç, şiddet ve uyuşturucu gibi sık görülen haber konularının analizi suç haberlerinin ve korku haberlerinin paralel ancak farklı olduğunu göstermektedir. Korku suçtan daha yaygındır, ancak ilki ikincisini içerebilir. Korku salt suçtan ve hatta şiddetten daha büyük bir haberdir. Korku eğlenceye yönelik bir sorun çerçevesi içine gömülmüş haber formatlarının standart bir özelliği haline gelmiştir (Altheide, 1997). Korku artık belirli bir olaya veya soruna paralel bir şekilde (yerleştirilmiş, belirli) basitçe iliştilenmemekte, belirli bir olayı veya sorunu çevreleyen bir konu

olarak kapsamlı ve genel bir şekilde kullanılmaktadır. Bu durum 1987'den bir örnekle açıklanabilir: "İlkokula yürüyen sokaktaki çocuklarımız için korkuyoruz", dedi Steichen ('Chandler sakinleri, Tempe'nin yol kapatma teklifini engellemeyi umuyorlar', Arizona Republic, 27 Nisan 1987). Bu örnekte korku kelimesinin kullanımı belirli bir zamandaki belirli bir konuyu ifade etmektedir.

1990'larda çocuklar, toplum ve okullarla ilgili raporlarda vurgu, yerel, anlık ve bireysel deneyimlerden, daha genel, yaygın ve odaklanmamış bir 'korku çerçevesine' doğru değişti. Örneğin Arizona Republic'te yayınlanan makaleden bir alıntı bir yaşam koşulu olarak korkunun yaygın çete sorunlarıyla baş etmek zorunda olan -okuldan eve yalnız gelen ve ebeveynleri işten gelinceye kadar evde yalnız kalan- çocuklarla nasıl bir arada var olduğunu gösteriyor:

"Miskin yaz mı? Modern çocuklar için değil."

Şehirde ve banliyöde yaygın olan suç korkusu, bir çocuğun yanında bir yetişkin olmadan kendi sokağında bile yalnız başına oynamasını imkânsız hale getirdi. Ev hanımı annelerin sayısı azaldıkça, gün içinde etrafta oynayacak daha az çocuk oluyor. Ayrıca hane başına düşen çocuk sayısı da azalıyor, dolayısıyla evlerde yerleşik bir çete yok." (Arizona Republic, 6 Temmuz 1995).

Bu gibi makalelerin sistematik nitel analizi, zaman içinde kamusal söylemdeki değişiklikleri yorumlamak için zengin bir temel sağlar. Korku söylemi üzerine yapılan çalışmadan elde edilen veriler ve bakış açıları diğer güçlü sembollerin ilgi düzeyi hakkında ek soruları gündeme getirmiştir.

Korku ve Kurban Söylemi

Bu yaklaşımın bir uzantısı, söylem analizini 'denemek' için 'seminer dersi ödevi' olarak kullanılmıştır. Bu nitel belge analizi yaklaşımı etkileşimli bir web (internet) formatı ve bir lisansüstü seminerinin sentezi yoluyla gerçekleştirilmiştir. The School of Justice Studies at Arizona State University'de, 'Justice and the mass media' (Güz, 1999) başlıklı yüksek lisans semineri çeşitli disiplinlerden öğrencilere haber medyasında ve çeşitli konularda korku ve kurbanın çeşitli boyutlarını araştırma fırsatı verdi. Görev basit ama göz korkutucuydu: güncel haberlerde korku ve kurban nasıl kullanılır? Çalışma birden çok araştırmacının kendi seçtikleri bir konuyu korku ve kurban 'anahtar sözcükleri' ile ilişkilendirerek etkileşimli olarak izlemesi ve aynı zamanda diğer araştırmacıların 'söylem izleme' çalışmalarını gözden geçirmesi ve yorum yapması şeklinde gerçekleştirilmiştir. Başlıca konular şunları içermektedir: suç raporları,

kurumsal antitröst vakaları, soğuk savaş sonrası Sovyet siyasi değişimleri, Kosova gibi uluslararası çatışmalar, sivil kayıplar, nesli tükenmekte olan türler, Amerikan Kızılderili kabile sorunları (örneğin kumar ve kültürel tarih üzerinde kontrol) ve diğerleri.

Seminer formatı ve etkileşimli bir web sayfası olan CourseInfo 2'nin kullanımı öğrencilerin: (1) birbirlerinin veri kaynaklarını, protokol verilerini ve analitik notlarını yayımlamalarına ve diğerlerinin yayımladıklarını incelemelerine; (2) bunlar hakkında yorum yapmalarına, farklı anlayışları kendi projelerine entegre etmelerine ve tüm bunları inceleme ve tartışma amacıyla yayımlamalarına olanak vermiştir. Paylaşılan veriler, analizler ve değerlendirmeler daha sonra her araştırmacının kendi söylem izlemesine dahil edilmiştir. Seminer toplantıları, bir sonraki haftanın tartışma konusuna hazırlık olarak eğilimleri, benzerlikleri ve farklılıkları tartışmaya ve açıklığa kavuşturmaya ayrılmıştır. Bu iş birliğine dayalı sınıf çalışması dönemin yaklaşık yarısında sürmüştü ve bu noktada öğrenciler zaman zaman büyük projeden ayrılan bireysel projelerini yürütmek için benzer bir metodoloji kullanmışlardır.

Seminer projesi çok sayıda haberde korku ve kurbanın nasıl kullanıldığına ve bunun zaman içinde nasıl değiştiğine odaklanmıştır. Los Angeles Times (LAT) ve ABC Newscasts (ABC) gibi büyük haber kanallarında bu terimlerin kullanımındaki gerçek değişikliklerin ilk incelemesi, büyük bir istisna dışında, temelde korku hakkındaki verilere paralel olan büyük değişimleri ortaya çıkarmaktadır: 1987'den 1994'e kadar hem LAT hem de ABC'de korku ve kurban kullanımı artarken, LAT'ın kullanımı 1990'dan 1997'ye genel olarak düşmüştür. Bununla birlikte ABC haber bültenleri aynı zaman diliminde korku kullanımını %40 ve kurban kullanımını %268 oranında önemli ölçüde artırmıştır. Açıkçası kurban (victim) sosyal hayatta güçlü ve büyüyen bir semboldür.

Kurban eğlence formatının önemli bir yönü olarak korkuya katılmıştır. Kurbanın kullanımını ve korku ile ilişkisini karşılaştırmak eğlence odaklı haber medyası bağlamında korku ve kurbanın anlamlarına ilişkin ilk sorulara yeniden odaklamayı ve bağlam, sosyal statü ve tartışmalı kimlikler hakkında daha yaygın korkular halinde yeniden tanımlamayı gerektirmiştir. İlk incelemede kurban teriminin önüne zarf ya da sıfat getirilerek oluşturulan haberlerin yazarları tarafından kullanılan birçok farklı kurban türü olduğu açıkça görülmüştür. Örneğin, 'Unutulmuş Kurban' haberinde (Newsweek, 2 Ekim 1978), yedi tür kullanım vardır. Haberde kurban terimini niteleyen teorik örneklerdeki diğer tüm sıfatlardan daha fazla sıfat kullanılmıştır. Haber metninde kurban kelimesinin önünde masum, zavallı, kavga, suç, devlet, yaşlı ve unutulmuş sıfatları kullanılmıştır. Haberler derinlemesine incelendiğinde kullanılan en

yaygın nitelermelerin 'yaşlı kurban' ve 'masum kurban' olduğunu görülmüştür. Ancak kurbanlarla ilgili bu çalışmada ikincil, dolaylı, sempatik, unutulmuş, hatırlanmış, gelecek, potansiyel, gizli, sessiz, bilinmeyen, bilmeyen, hak eden, hak etmeyen, manevi, yanlış ve suçlu gibi başka birçok kullanım ve sıfat kullanıldığı saptanmıştır. Bu tür sıfatlar ve kurbanın daha genel kullanımı güçlü bir duygusal tepki uyandırmak amacıyla okuyucularda bir çağrışıma neden olmak için biraz ihtiyatla kullanılmaktadır. Duygusal tepki almanın bir örneği, 'Çocuk oyuncağı' (Crib job) (Newsweek, 29 Kasım 1976) başlıklı haberde yer almaktadır. İlgili haberde şöyle yazmaktadır:

Kurbanlar yaşlı insanlar, genellikle çok yaşlı. 103 yaşındaki Hattie Erwin, yürütecinin yardımıyla Brooklyn Caddesi'nden aşağı inerken yere düştü ve değeri 2 dolardan fazla olmayan bakkaliyesi çalındı. Saldırganlar gençler bazen çok gençler. Bazı yaşlı kurbanlar saldırganlara karşı tanıklık etseler de çok daha büyük bir kısmı bunu yapmaktan hatta saldırganların misilleme yapacağı korkusuyla polise haber vermekten bile korkuyor... Yaşlılar, genç bir suçlunun ideal kurbanlarıdır. San Franciscolu bir sosyal hizmet uzmanı olan Mark Forrester, 'Zayıf ve savunmasızlar' tabirini kullandı. 'Yanlarında her zaman biraz paraları vardır, genellikle saldırıyla çok sarsılırlar ve olayları net bir şekilde hatırlayamazlar'.

Medya Araştırması İçin Yeni Bir Başlangıç

Bilgi tabanları ve bilgisayar destekli analiz gelecekte belge analizinin görünümünü ve yaklaşımını temelden değiştirecektir. Bu birkaç açıdan gerçekleşebilir. Öncelikle 'içerik analizi'nin yöntem ve yaklaşımı mutlaka değişecektir. Ayrıca daha kapsamlı projeler için hem sistematik hem de 'parça parça' analizin kolaylığı ve uygulanabilirliği artacaktır. Bununla birlikte yöntem uzamsal olarak daha bağlı ve sınırlı olan 'eski' bir iletişim ekolojisinin -biri baskı, kâğıt, manuel eşleşme ve erişim üzerine inşa edilmiş, diğeri daha geçici olarak yönlendirilmiş, elektronik erişimli, manipüle edilmiş, kodlanmış ve analiz edilmiş- getirdiği kavramsal engellerin sınırlarının ötesine geçmektedir.

Bu tür bilgi tabanlarının ve özellikle 'söylem izleme' gibi uygulamaların beşerî bilimlere katkıda bulunabileceği ikinci bir yol, karşılaştırmaya ve teste daha fazla konu olan 'vaka analizlerin'den elde edilen bakışı kısıtlayan geleneksel araştırma biçimlerini yukarıda tartışılan yaklaşımlarla daha kolay 'keşfedilebilen' ve üretilebilen diğeri vakalarla kırmaktır. Genellikle nitel çalışmayla ilişkilendirilen vaka analizleri bir dizi başka nitel duruma genişletilebilir ve bazı nicel boyutları da içerebilir. Aynı şekilde, nicel paradigmlar ve varsayımlarla sınırlanan bu

araştırmalar, biraz hayal gücüyle, süreç, belirli dil ve genişleyen belge dizininin içerebileceği diğer hususlar hakkında bazı vaka analizi materyallerini incelemek için genişletilebilir.

Son olarak, bu yöntem kültürel eğilimleri anlamak isteyen araştırmacılar için faydalı olacaktır. İstatistiksel özetleri kullanan araştırmacıların artık belirli sayısal değişimlerin 'ne anlama geldiği' ve 'neden' gerçekleştiğine dair olağan geçici değerlendirmelere bir alternatifi var. Kısa bir eğitimle, ortaya çıkan açıklamaları ve hipotezleri kitle iletişim araçlarıyla daha sistematik bir şekilde kontrol edebilecekler. Umarım bu mütevazî öneriler, yaşamlarımızın kültürel sınırlarını daha uygun bir şekilde haritalandırmak için ortak çabamızda bir miktar ilerleme yaratabilir.

KAYNAKÇA

- Altheide, D. L. (1976). *Creating reality: How TV news distorts events*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Altheide, D. L. (1985). *Media power*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Altheide, D. L. (1994). An ecology of communication: Toward a mapping of the effective environment, *The Sociological Quarterly* (35), 645--683.
- Altheide, D. L. (1995). *An ecology of communication: Cultural formats of control*. Hawthorne, NY: Aldine de Gruyter.
- Altheide, D. L. (1996). *Qualitative media analysis*. Newbury Park, CA: Sage.
- Altheide, D. L. (1997). The news media, the problem frame, and the production of fear. *The Sociological Quarterly* (38), 646-668.
- Altheide, D. L. ve Robert P. Snow. (1979). *Media logic*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Aitheide, D. L. ve Robert P. Snow. (1991). *Media worlds in the postjournalism era*. Hawthorne, NY: Aldine de Gruyter.
- Altheide, D. L. ve R. Sam Michalowski. (1999). Fear in the news: A discourse of control. *The Sociological Quarterly* (40), 475-503.
- Bailey, F., Hale D. (1998). *Popular culture, crime, and justice*. Belmont, CA: West/Wadsworth.
- Berg, B. L. (1989). *Qualitative research methods for the social sciences*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Berger, A. A. (1982). *Media analysis techniques*. Newbury Park, CA: Sage.
- Best, J. (1999). *Random violence: How we talk about new crimes and new victims*. Berkeley, CA: University of California Press.
- Best, J. (ed.). (1995). *Images of issues*. Hawthorne, NY: Aldine de Gruyter.
- Blumer, H. (1969). *Symbolic interactionism: Perspective and method*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Certeau, Michel de, (1984). *The practice of everyday life*. Berkeley, CA: University of California Press.
- Cerulo, K. A. (1998). *Deciphering violence: The cognitive structure of right and wrong*. New York: Routledge.
- Cicourel, A. V. (1964). *Method and measurement in sociology*. [New York]: Free Press of Glencoe.
- Comstock, G. (1980). *Television in America*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Couch, C. J. (1984). *Constructing civilizations*. Greenwich, CT: JAI Press.
- Crane, D. (1992). *The production of culture*. Newbury Park, CA: Sage.
- DeFleur, M. L. and Ball-Rokeach S. (1982). *Theories of mass communication*. New York: Longman.
- Eco, U. (1979). *The role of the reader: Explorations in the semiotics of texts*. Bloomington, IN: Indiana University Press.
- Epstein, E. J. (1973). *News from nowhere*. New York, NY: Random House.
- Ericson, R. V., Baranek P. M. ve Chan J. B.L. (1987). *Visualizing deviance: A study of news organization*. Toronto: University of Toronto Press.
- Ericson, R. V., Baranek P. M. ve Chan J. B.L. (1989). *Negotiating control: A study of news sources*. Toronto: University of Toronto Press.
- Ericson, R. V., Baranek P. M. ve Chan J. B.L. (1991). *Representing order: Crime, law and justice in the news media*. Toronto: University of Toronto Press.

- Ferraro, K. F. (1995). *Fear of crime: Interpreting victimization risk*. Albany, NY: State University of New York Press.
- Ferrell, J. ve Sanders, C. R. (1995). *Cultural criminology*. Boston, MA: Northeastern University Press.
- Fishman, M. (1980). *Manufacturing the news*. Austin, TX: University of Texas Press.
- Fishman, M. ve Cavender G. (1998). *Entertaining crime: Television reality programs*. New York: Aldine de Gruyter.
- Fiske, J. (1987). *Television culture*. London; New York: Methuen.
- Foucault, M. (1977). *Language, counter-memory, practice: Selected essays and interviews*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- Furedi, F. (1997). *Culture of fear: Risk-taking and the morality of low expectation*. London: Cassell.
- Gerbner, G. ve Gross L. (1976). The scary world of TV's heavy viewer. *Psychology Today*, 89-91.
- Gerbner, G., Gross L., Morgan M., Signorelli N. ve Jackson-Beeck M. (1978). Cultural indicators: Violence profile no. 9. *Journal of Communication* 28, 176-207.
- Gitlin, T. (1980). *The whole world is watching*. Berkeley, CA: University of California Press.
- Glassner, B. (1999). *The culture of fear: Why Americans are afraid of the wrong things*. New York: Basic Books, Perseus Books.
- Graber, D. (1984). *Processing the news: How people tame the information tide*. New York: Longmans.
- Grimshaw, A. D. ve Burke P. J. (1994). *What's going on here? Complementary studies of professional talk*. Norwood, NJ: Ablex.
- Hall, P. M. (1997). Meta-power, social organization, and the shaping of social action. *Symbolic Interaction* 20, 397-418.
- Hall, S. (1977). Culture, media, and the ideological effect. 315-348. In: *Mass communication and society*, edited by James Curran, Michael Gurevitch and Janet Wollacot. London: Arnold.
- Innis, H. A. (1951). *The bias of communication*. Toronto: University of Toronto Press.
- Iyengar, S. (1991). *Is anyone responsible? How television frames political issues*. Chicago: University of Chicago Press.
- Iyengar, S. and Kinder D. M. (1987). *News that matters*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Kellner, D. (1995). *Media culture: Cultural studies, identity and politics between the modern and postmodern*. New York, NY: Routledge.
- Kidd-Hewitt, D. ve Osborne R. (1995). *Crime and the media: The post-modern spectacle*. London: Pluto.
- MacKuen, M., Coombs S.L. (1981). *More than News: Media power in public affairs*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Maines, D. R., Couch C. J. (1988). *Communication and social structure*. Springfield, IL: Thomas.
- Manning, P. K., Cullum-Swan B. (1994). Narrative, content and semiotic analysis. N, K. Denzin and Y. S. Lincoln (Ed.), *Handbook of qualitative research* içinde (ss. 463-478) Newbury Park, CA: Sage.
- McLuhan, M. (1960). *Explorations in communication*. Boston, MA: Beacon.
- McLuhan, M. (1962). *The Gutenberg galaxy: The making of typographic man*. Toronto: University of Toronto Press.
- McLuhan, M., Fiore Q. (1967). *The medium is the massage*. New York: Bantam.
- McQuail, D. (1969). *Towards a sociology of mass communications*. London: Collier-Macmillan.
- Meyrowitz, J. (1985). *No sense of place*. New York: Oxford University Press.
- Ong, W. J. (1982). *Orality and literacy: The technologizing of the word*. London: Methuen.

- Pfuhl, E. H., Henry S. (1993). *The deviance process*. New York: Aldine de Gruyter.
- Shaw, D.L., McCombs M.E. (1977). *The agenda-setting function of the press*. St. Paul, MN: West.
- Snow, R. P. (1983). *Creating media culture*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Surette, R. (1998). *Media, crime and criminal justice: Images and realities*. Belmont, CA: West/Wadsworth.
- Tuchman, G. (1978). *Making news*. New York: Free Press.
- van Dijk, T. A. (1988). *News as discourse*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Warr, M. (1992). Altruistic fear of victimization in households. *Social Science Quarterly* (73), 723-736.
- Westfeldt, W. ve Wicker T. (1998). *Indictment: The news media and the criminal justice system*. Nashville. TN: First Amendment Center.
- Wuthnow, R. (1992). *Vocabularies of public life: Empirical essays in symbolic structure*. New York: Routledge.
- Zhondang, P., Kosicki G. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse. *Political Communication* (10), 55-69.

ⁱ Altheide, D.L. (2000). Tracking discourse and qualitative document analysis. *Poetics* Volume 27, Issue 4,287-299. (Doi: [https://doi.org/10.1016/S0304-422X\(00\)00005-X](https://doi.org/10.1016/S0304-422X(00)00005-X))

ⁱⁱ David L. Altheide, School of Justice Studies at Arizona State University'de Regents Profesördür. Bir nitel araştırmacı olarak çalışmaları, sosyal kontrol için kitle iletişim araçlarının ve bilgi teknolojisinin rolüne odaklanmıştır. Kitle iletişim araçlarının sosyolojik analize ilgisine ilişkin en son teorik ve metodolojik çalışmaları, *An Ecology of Communication: Cultural Formats of Control* (Aldine de Gruyter, 1995) ve *Qualitative Media Analysis*'dir (Sage, 1996). Ayrıca, okul bağlamı ve kültürüne özel vurgu yaparak, eğitim reformunun doğasını ve sürecini araştırmak için nitel araştırma tasarımları uygulamıştır. Şu anda haber medyasının korku söylemi inşası ve bunun toplumsal sonuçları üzerine bir proje yazmaktadır.